

икономически, просветен и духовен възход на селището. Построява се голямо мъжко класно училище, обособява се самостоятелно девическо. Около 10 години Димитър Савов престоюва при близките си, след което с подкрепата на Найдено Геров и осигурен от него руски паспорт, заедно с брат си Атанас, се озовава в Белград, където служи в белградската жандармерия. Участва в Сръбско-турската война от 1876 г. и воюва при Гредетин. След победата на Турция заминава за Букурещ. В Българското опълчение постъпва на 29 април 1877 г. и е зачислен в 3-та рота на 2-ра опълченска дружина. Участва в боевете за защита на Шипченския проход и в сражението при Шипка - Шейново на 28 декември, за което по-късно е награден със Знака за отличие на Военния орден "Свети Георги", Четвърта степен³. За кмет на Пирдоп Димитър Савов е назначен на 4 януари 1879 г. при уреждането на новата гражданска власт в страната, станало с участието на проф. Марин Дринов. Управлява града до 10 юли 1883 г. В качеството си на такъв е народен представител по право в Учредителното събрание от Златишко окръжие и е положил подписа си под Търновската конституция на 16 април 1879 г. След приключване на мандата си е избран за член на Софийската окръжна постоянна комисия, касиер на Земеделската каса в Пирдоп, контролър по десетъка към Софийското окръжно управление, смотрител (надзирател) в затвора "Черната джамия" в София. Като привърженик на Либералната партия през 1891 г. той е обвинен, че помага на затворения там Петко Каравелов след убийството на министър Христо Белчев и също е арестуван.

Сред реликвите, които вече притежава пирдопският музей, са лични документи на Димитър Савов, свързани с участието му в Учредителното събрание 1879 г. От тях заслужава да се отбележат раздаденият на депутатите печатан текст на правилника за дейността на Учредителното събрание, издания на протоколи от проведени заседания и др.⁴ Сред особено ценните документи са личен екземпляр на проекта за Правилник на Учредителното събрание на втория от четиримата пирдопски депутати – Лука х. Павлов, с поправки и корекции от него по текста; обявление на фотографите Хитрово и Марколеско към заседателите за заснемане на портретите им и направа на известното табло с фотографии на народните представители. Съхранено е също обръщението на руския императорски комисар княз Николай Павлович Дондуков-Корсаков към участниците в Първото Велико народно събрание на 17 април 1879 г. То е посветено на избора на княз на България и в него дипломатът изразява препоръката си и призовава народните избраници да